

Sygn. akt VI GC 302/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko : Miejskiemu Zakładowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę: 293.025,00 zł

I. zasądza od pozwanego Miejskiego Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda kwotę 293.025,00 zł (dwieście dziewięćdziesiąt trzy tysiące dwadzieścia pięć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 17 grudnia 2013r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 21.869,00 zł (dwadzieścia jeden tysięcy osiemset sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego .

Sygn. akt VI GC 302/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 stycznia 2014 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) Sp. z o.o. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego Miejskiego Zakładu (...) Sp. z o.o. w S. kwoty 293.025,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powyższego powód wskazał, iż na mocy umowy dostawy nr (...) z dnia 13 listopada 2013 r. zobowiązał się do dostarczenia pojemników na kwotę dochodzoną pozwem tj. 293.025,00 zł w terminie do dnia 22 listopada 2013 r. Podniósł, iż jak wynika z listów przewozowych i dowodów dostawy, pozwany otrzymał 3000 pojemników 120-litrowych w dniach 15 i 22 listopada 2013 r., zaś 250 pojemników 240-litrowych w dniu 20 listopada 2013 r. Dodał, iż w listach przewozowych nie odnotowano jakichkolwiek uwag, a zatem dostawę należało traktować za dokonaną bez zastrzeżeń ze strony pozwanego. Strona powodowa wskazała przy tym, iż w tym zakresie pomimo umowy obowiązującej strony, do umowy dostawy i czynności z nią związanych, bezpośrednio zastosowanie znajdują przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego (CMR) a tym samym, zgodnie z przedmiotową regulacją, o ile pozwany zarzucał braki w stosunku do dostarczonych towarów, niewidoczne przy odbiorze to termin na zgłaszanie zastrzeżeń upłynął najpóźniej w dniach 26 listopada (dla dostawy z dnia 15 listopada), 29 listopada (dla dostawy z dnia 20 listopada) i 3 grudnia (dla dostawy z dnia 22 listopada). Powód nadmienił także, iż bezpośrednio po dokonaniu ostatniej dostawy, pozwany zgłosił się do pracownika powodowej spółki - (...), z prośbą o wystawienie

faktury VAT, którą to powód wystawił na kwotę określoną w umowie i przesłał pozwanemu, wskazując jako termin płatności 16 grudnia 2013 r. Dnia 27 grudnia 2013 r. powód otrzymał pismo pozwanego z dnia 18 grudnia 2013 r. tj. 26 dni po ostatniej dostawie, w którym to pozwany wskazał, że w dostarczonych pojemnikach brak jest niektórych elementów, czyniących łącznie 5 pojemników 120-litrowych (spośród 3000 dostarczonych) i 30 pojemników 240-litrowych (spośród 250 dostarczonych) niekompletnymi. Powód przedmiotowe zgłoszenie pozwanego potraktował jako zgłoszenie reklamacyjne i dokonał zamówienia wskazanych przez pozwanego elementów w fabryce. W dniach 21 stycznia i 24 lutego 2014 r. powód dostarczył pozwanemu w ramach uwzględnionej reklamacji elementy, których brak zgłosił pozwany. Dodatkowo jak wskazał powód, pozwany dnia 4 marca 2014 r. poprosił powoda o wystawienie faktury za w/w dostawy, wskazując jednocześnie, że nie uznaje faktury z dnia 18 grudnia 2013 r. - jako wystawionej przedwcześnie. Powód odmówił skorygowania faktury z dnia 18 grudnia 2013 r. "na zero" i wystawienia nowej faktury, wskazując, iż takie działanie nie posiadało uzasadnienia i jest sprzeczne z zasadami prowadzenia rachunkowości. Pozwany pismem z dnia 1 kwietnia 2014 r. podtrzymał swe stanowisko grożąc dodatkowo naliczeniem kar umownych. Powód wskazał, iż wobec braku zapłaty w dniu 2 czerwca 2014 r. wystawił wezwanie do zapłaty, w odpowiedzi na które, w dniu 17 czerwca 2014 r. pozwany złożył pismo zatytułowane "oświadczenie o potrąceniu wierzytelności" z którego treści wynikało, iż pozwany wywiódł roszczenie o zapłatę kary umownej w kwocie 243.210,75 zł tytułem opóźnienia w wykonaniu umowy i potrąca ją z należnością powoda. Pismem z dnia 30 czerwca 2014 r. powód poinformował pozwanego, iż uznaje za bezskuteczne złożone przez pozwanego oświadczenie o potrąceniu wobec braku podstaw do naliczenia kar umownych. Powód nadmienił, iż skoro pozwany próbował dokonać potrącenia, to uznał całą wierzytelność powoda, tym bardziej, iż w oświadczeniu pozwany wskazał, że po potrąceniu "pozostaje do zapłaty kwota 49.814,25 zł". Dodatkowo w ocenie powoda, oświadczenie jest całkowicie bezskuteczne, nie spełniając wymagań określonych przepisem art. 498 § 1 k.c. albowiem wierzytelność potrącana z tego tytułu nie była wymagalna na chwilę wystawienia oświadczenia o potrąceniu, gdyż oświadczenie to było pierwszym pismem, w którym pozwany określił wysokość swojego roszczenia nie udzielając zarazem powodowi terminu do jego dobrowolnego spełnienia. Odnosząc się do żądania zapłaty kary umownej, na wypadek ustalenia przez Sąd zasadności naliczenia tej kary przez pozwanego, powód zgłosił żądanie obniżenia kary umownej tj. zastosowania w niniejszej sprawie normy zawartej w przepisie art. 484 § 2 k.c. albowiem łącznie niekompletność dotyczyłaby 35 pojemników z 3250 dostarczonych czyli 1,07% całego zamówienia, tym samym w ocenie powoda zakres braków sięgający tylko 1 % zamówienia w pełni uzasadnia zastosowanie przepisu art. 484 § 2 k.c.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o obciążenie powoda kosztami postępowania w tym zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego pozwany wskazał, iż dokonane przez powoda dostawy pojemników w miesiącu listopadzie 2013 r. zawierały braki ilościowe, które uzupełnione zostały ostatecznie w dniu 24 lutego 2014 r. i dopiero w tej dacie, w ocenie pozwanego, zaistniała podstawa do sporządzenia i podpisania protokołu odbioru bez zastrzeżeń, o którym mowa w § 7 ust 2 umowy. Przedmiotowy protokół zdaniem pozwanego, posiadał istotne znaczenie, bowiem stanowił podstawę do zapłaty faktur. Wskazał, iż zgodnie z w/w zapisami umowy, za moment odbioru końcowego strony umowy traktowały podpisanie obopólnie protokołu odbioru końcowego bez zgłoszenia wad i reklamacji, zarówno pod względem ilości jak i jakości dostarczonych produktów. Z kolei, jak wskazał pozwany, podstawę do wystawienia faktury przez dostawcę pojemników stanowił protokół końcowy z ich bezusterkowego odbioru podpisany przez obie strony. W tym zakresie dostarczone przez stronę powodową w miesiącu listopadzie 2013 r. pojemniki na odpady komunalne nie były kompletne, a zatem w ocenie pozwanego nie wystąpiły przesłanki do sporządzenia i podpisania protokołu końcowego. Pozwany zwrócił uwagę, iż powód powinien dostarczyć gotowe skompletowane w całości pojemniki. Tymczasem w paletach zostały dostarczone poszczególne elementy pojemników, które należało dopiero złożyć w całość aby zdatne były do użytku. Strona pozwana wskazała, że obowiązek ten, spoczywał na powodzie jako dostawcy pojemników, którego ten nie wykonał. Aby nie dopuścić do nadmiernej zwłoki w użytkowaniu pojemników, czynności kompletacji, strona pozwana dokonała za pomocą własnych sił i środków. Powyższe okoliczności zatem w ocenie strony pozwanej wskazują na zbyt wczesne wystawienie przez powoda faktury VAT, która nie mogła stanowić podstawy do zapłaty należności za dostawę pojemników na odpady. Pozwany odnosząc się do zarzutu powoda, iż nałożona na niego kara umowna za nieterminową dostawę pojemników

jest zbyt wysoka, podniósł, iż powód bagatelizuje zarówno ilość jak i wartość wadliwych pojemników na odpady, przypominając jednocześnie, iż dostawa pojemników odbywała się w trybie zamówień publicznych, gdzie swoboda stron w kształtowaniu i zmianie łączącego ich stosunku prawnego jest ograniczona. Strona pozwana wskazała także, iż kompletna dostawa pojemników na odpady była niezwykle istotna dla strony pozwanej w związku ze zmianą systemu gospodarki odpadami komunalnymi. Wobec wygrania przetargów na wywóz odpadów komunalnych zarówno w S. jak i innych okolicznych miejscowościach niezbędnym stało się wyposażenie wszelkich posesji w wymaganą ilość pojemników, a bez kompletnej dostawy pojemników było to znacznie utrudnione.

Ponadto pozwany wskazał, iż przedmiotowy spór został wywołany działaniami strony powodowej, w tym nie sporządzeniem i nie podpisaniem protokołu odbioru końcowego, przedwczesnym wystawieniem faktury VAT i odmową wystawienia faktury VAT po 24 lutego 2014 r. tj. po dacie zrealizowania w komplecie dostawy pojemników.

W odpowiedzi na powyższe strona powodowa pismem z dnia 8 października 2014 r. w całości podtrzymała powództwo wraz ze złożonymi dotychczas wnioskami i twierdzeniami.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód spółka (...) Sp. z o.o. w W. zajmująca się, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, sprzedażą pojemników na odpady stałe, w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nr (...) – (...) (...) dotyczącego dostawy standardowych, nieużywanych pojemników na odpady stałe, złożył pozwanemu tj. zamawiającemu najkorzystniejszą ofertę na dostawę 3000 pojemników 120-litrowych i 250 pojemników 240-litrowych, za łączną cenę brutto 293.025,00 zł.

Dnia 13 listopada 2013 r. strony - powód jako wykonawca oraz pozwany Miejski Zakład (...) Sp. z o.o. w S. jako zamawiający, zawarły umowę dostawy nr (...) przedmiotem której, była dostawa fabrycznie nowych pojemników, określonych w SIWZ zamówienia publicznego pn. "Dostawa standardowych nieużywanych pojemników na odpady stałe". Wykonawca na podstawie przedmiotowej umowy zobowiązał się dostarczyć przedmiot zamówienia do siedziby zamawiającego. Termin wykonania zamówienia strony określiły do dnia 22 listopada 2013 r. Wykonawcy przysługiwało wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy w łącznej kwocie netto 238.231,71 zł plus podatek od towarów i usług VAT należny na dzień powstania obowiązku podatkowego. Nadto zgodnie z § 4 ust 1 umowy, strony uzgodniły, iż w przypadku stwierdzenia, że dostarczone pojemniki są niezgodne z parametrami opisanymi w § 1 ust. 1 pkt 1 lub nie są kompletne albo posiadają ślady zewnętrznego uszkodzenia, zamawiającemu przysługuje prawo odmowy odbioru pojemników objętych reklamacją a przyczyny odmowy odbioru zostaną określone w protokole. Zgodnie natomiast z § 6 ust. 2 umowy, ustalono, iż w razie powstania sporu związanego z wykonaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego, wykonawca zobowiązany jest wyczerpać drogę postępowania reklamacyjnego kierując swe roszczenia do zamawiającego. Podstawę do zapłaty faktur stanowić miał protokół odbioru bez zastrzeżeń, podpisany przez strony umowy. Protokół ten potwierdzać miał ilościowe dostawy pojemników (§ 7 ust 2 umowy). Umowa przewidywała także możliwość nałożenia na strony kar umownych m. in. za zwłokę w wykonaniu przedmiotu umowy i nie dotrzymanie terminu zakończenia - w wysokości 1 % wartości umowy za każdy rozpoczęty dzień zwłoki.

Dowód: odpis KRS powoda z dnia 21 lipca 2014 r., odpis KRS pozwanego z dnia 21 lipca 2014 r., zawiadomienie o wyborze najkorzystniejszej oferty z dnia 25 października 2013 r., umowa dostawy nr (...).

Dnia 15 listopada 2013 r., strona powodowa w wykonaniu zobowiązania wynikającego z umowy dostarczyła 1540 sztuk pojemników na odpady z tworzywa sztucznego o pojemności 120-litrowej, natomiast dnia 22 listopada 2013 r. następne 1000 oraz 460 sztuk w/w pojemników. Pozwany potwierdził odbiór dostarczonych pojemników 120-litrowych na listach przewozowych. Dostarczone produkty zostały złożone w (...) w P. a rozładunku pojemników dokonali pracownicy Spółdzielni Kółek Rolniczych, która była bezpośrednim odbiorcą 3.000 pojemników 120-litrowych. Po dostarczeniu pojemników zostały one rozładowane i przewiezione do magazynu gdzie nie były sprawdzane pod względem kompletności oraz prawidłowości i braku wad. W listach przewozowych nie odnotowano także jakichkolwiek zastrzeżeń co do ich stanu oraz wad.

Dnia 20 listopada 2013 r. w wykonaniu zobowiązania wynikającego z umowy dostawy powód dostarczył pozwanemu pojemniki o pojemności 240 litrowej na gromadzenie nieczystości w ilości 250 sztuk. Pozwany potwierdził odbiór tychże pojemników od (...) Sp. z o.o. w P.. Przedmiotowe pojemniki zostały dostarczone do Miejskiego Zakładu (...) w S. oraz do Spółdzielni Kółek Rolniczych w P..

Dowód: list przewozowy z dnia 13 listopada 2012 r. dotyczący 1540 sztuk pojemników na odpady 120-litrowych wraz z dowodem dostawy, list przewozowy z dnia 20 listopada 2013 r. dotyczący 1000 sztuk pojemników na odpady 120-litrowych wraz z dowodem dostawy, list przewozowy z dnia 20 listopada 2013 r. dotyczący 460 sztuk pojemników na odpady 120-litrowych wraz z dowodem dostawy wraz z tłumaczeniem przysięgłym w/w dokumentów na język polski k. 31-36., potwierdzające wydanie pojemników o pojemności 240 litrowej na gromadzenie nieczystości, pismo z dnia 20 listopada 2013 r., dowód z zeznań świadków M. R., A. W..

W związku z wykonaniem zobowiązania wynikającego z umowy dostawy powód dnia 25 listopada 2013 r. wystawił fakturę VAT (...) na kwotę wynikającą z umowy łączącej strony - 238.231,71 zł netto tj. 293.025,00 zł brutto, z terminem zapłaty na dzień 16 grudnia 2013 r.

Pozwany w związku ze zrealizowaną dostawą pismem z dnia 18 grudnia 2013 r. otrzymanym przez powoda dnia 27 grudnia 2013 r. zgłosił powodowi wykaz braków w dostawie zrealizowanej w dniu 15 listopada 2013 r. wskazując, iż w pojemnikach 120 litrowych brak jest 5 szt. pokryw, 4 szt. osi, 9 szt. kółek a w 4 szt. kółka nie posiadają zatrzasków. Odnosząc się do dostawy z dnia 22 listopada 2013 r. pozwany wskazał, iż w pojemnikach 240 litrowych występuje brak 15 szt. pokryw oraz 60 szt. kołków mocujących pokrywy. Wykaz braków został sporządzony po zakończeniu dostarczania pojemników do gospodarstw domowych na terenie gminy B..

Ponadto pozwany wezwał powoda do wykonania usługi dostawy zgodnie z umową, wyznaczając termin na realizację dostawy na dzień 31 grudnia 2013 r. Nadmienił, iż termin realizacji dostawy nr (...) zgodnie z § 3 umowy upłynął w dniu 22 listopada 2013 r. w związku z czym od tego terminu będą naliczane kary umowne za nieterminową realizację zamówienia. Wskazał, iż zastrzega sobie także prawo dochodzenia roszczeń z tytułu naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki dodając jednocześnie, iż nie został podpisany protokół odbioru poświadczający prawidłowe wykonanie usługi dostawy. Pozwany przesłał także powodowi protokół zawierający informacje o brakujących elementach przedmiotu zamówienia..

Dnia 19 grudnia 2013 r. pozwany otrzymał duplikat faktury nr (...) z dnia 25 listopada 2013 r.

W odpowiedzi na powyższe dnia 27 grudnia 2013 r. powód wskazał, iż dostawa z dnia 22 listopada 2013 r. została zrealizowana terminowo zaś faktura VAT wystawiona została w oparciu o prośbę pozwanego. Przy czym faktura i tak zostałaby wystawiona gdyż obowiązek taki spoczywał na powodzie po wykonaniu dostawy. Powód wskazał także na brak zastrzeżeń pozwanego co do dokonanej dostawy, a zgłoszenie braków w dostarczonych pojemnikach potraktował jako zgłoszenie reklamacyjne, pomimo, iż pozwany nie przekazał powodowi protokołu odbioru i przyjął dostawę bez zastrzeżeń. Dodatkowo dnia 16 stycznia 2014 r. powód poinformował pozwanego, iż nie widzi podstaw do korygowania faktury VAT do zera i wystawiania nowej faktury w jej miejsce, bowiem faktura została wystawiona zgodnie z przepisami o rachunkowości tj. po dokonaniu dostawy. Pozwany jednakże w dalszym ciągu kwestionował zasadność wystawienia przedmiotowej faktury VAT z uwagi na brak sporządzenia protokołu odbioru bez zastrzeżeń dostarczonego towaru, podpisanego przez strony umowy, który miał potwierdzać ilościowe dostawy pojemników. Pozwany zakwestionował okoliczność jakoby dostawy zostały dokonane w terminie przewidzianym umową, a protokoły, które zostały sporządzone i przesłane na adres powodowej spółki stanowiły protokoły sygnalizujące braki ilościowe nie będąc protokołami końcowymi, a zatem zdaniem pozwanego nastąpił brak podstaw faktycznych i prawnych do wystawienia faktury VAT przez powoda i do dokonania przez pozwanego zapłaty.

Dowód: duplikat faktury VAT (...) wystawiony dnia 18 grudnia 2013 r. wraz z dowodem nadania, pismo pozwanego z dnia 16 grudnia 2013 r. skierowane do powoda w zakresie braków w dostarczonych pojemnikach, pismo powoda do pozwanego z dnia 27 grudnia 2013 r. wraz z dowodem nadania, pismo pozwanego do powoda z dnia 20 grudnia 2013

r. w przedmiocie otrzymania duplikatu faktury VAT, pismo pozwanego kierowane do powoda z dnia 18 grudnia 2013 r. stanowiące wezwanie do wykonania umowy dostawy, pismo powoda do pozwanego z dnia 16 stycznia 2014 r. wraz z dowodem nadania, pismo pozwanego do powoda z dnia 17 stycznia 2014 r. zeznania świadka A. C., M. R., A. W..

Dnia 21 stycznia 2014 r. powód dostarczył pozwanemu w ramach uwzględnionej reklamacji z dnia 18 grudnia 2013 r. do Spółdzielni Kółek Rolniczych w P., 5 sztuk pokryw, 5 sztuki ośki oraz 13 sztuk kólek do pojemników 120 litrowych. Do wykonania przez powoda przedmiotowej dostawy pozwany nie wniósł uwag. Powyższe zostało potwierdzone protokołem zdawczo-odbiorczym z dnia 21 stycznia 2014 r. sporządzonym w ramach realizacji umowy nr (...). W przedmiotowym protokole oraz piśmie z dnia 7 lutego 2014 r. pozwany wskazał, iż w dalszym ciągu brakuje 15 sztuk pokryw do pojemnika 240 litrowego oraz 60 sztuk kołków do zawiasów.

Dnia 24 lutego 2014 r., powód dostarczył pozwanemu w ramach uwzględnionej reklamacji z dnia 18 grudnia 2013 r. do Miejskiego Zakładu (...) w S., 15 sztuk pokryw do pojemników 240 litrowych oraz 60 sztuk bolców do pokryw.

Dnia 4 marca 2014 r. w związku z dostawą zrealizowaną w ramach reklamacji z dnia 18 grudnia 2014 r. pozwany potwierdził wykonanie usługi dostawy zgodnie z umową nr (...) z dnia 13 listopada 2013 r., wskazując, iż dnia 24 lutego 2014 r. zrealizowano w całości dostawę zamówionych pojemników. Zwrócił się także do powoda o wystawienie faktury dokumentującej zakup dostarczonych pojemników jednocześnie informując, iż wystawioną przez powoda fakturę-duplikat z dnia 18 grudnia 2013 r. z datą sprzedaży na dzień 25 listopada 2013 r. traktuje jako nie wprowadzoną do obiegu prawnego z powodu przedwczesnego jej wystawienia.

Pismem z dnia 26 marca 2014 r. powód wskazał, iż przedmiot łączącej strony umowy został wykonany w listopadzie 2013 r. a zatem faktura VAT została wystawiona zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o rachunkowości natomiast późniejsza reklamacja i jej należyte uwzględnienie, nie wpływa na kwestie związane wykonaniem umowy i powstaniem obowiązku podatkowego. Pozwany jednakże podtrzymał swe stanowisko, iż przedmiotowa faktura z dnia 25 listopada 2013 r. została wystawiona przedwcześnie, stwierdził, iż termin dostawy określony w umowie nr (...) na dzień 22 listopada 2013 r. nie został dotrzymany a zamówienie zostało wykonane dopiero w dniu 24 lutego 2014 r., ponadto warunkiem zapłaty wystawionej przez powoda faktury było sporządzenie protokołu odbioru bez zastrzeżeń podpisanego przez strony umowy. Pozwany nadmienił także, iż w związku z niedotrzymaniem przez powodową spółkę terminu dostawy naliczy kary umowne.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 7 lutego 2014 r., protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 21 stycznia 2014 r., protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 24 lutego 2014 r., pismo pozwanego z dnia 4 marca 2014 r. potwierdzające wykonanie usługi dostawy z dnia 13 listopada 2013 r., pismo powoda do pozwanego z dnia 26 marca 2014 r., stanowiące wyjaśnienie wraz z wezwaniem do zapłaty, pismo pozwanego z dnia 1 kwietnia 2014 r., pismo pozwanego z dnia 23 kwietnia 2014 r. wraz z dowodem nadania, zeznania świadka A. C., M. R., A. W..

Dnia 2 czerwca 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 293.025,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie, należnej z tytułu wynagrodzenia za towary dostarczone w wykonaniu umowy dostawy (...) z dnia 13 listopada 2013 r. jednocześnie wskazując, iż dostawa została wykonana w terminach wskazanych w umowie, co potwierdził sam pozwany bez zastrzeżeń na listach przewozowych. Poinformował także, iż zgłoszenie reklamacyjne złożone przez pozwanego na ponad miesiąc po dostawie nie mogło być traktowane jako kwestionowanie prawidłowości samej dostawy.

Pozwany pismem z dnia 17 czerwca 2014 r. złożył powodowi oświadczenie o potrąceniu przysługującej mu wierzytelności z umowy dostawy z dnia 13 listopada 2013 r., wynikającej z kary umownej na kwotę 243.210,75 zł, zgodnie z notą księgową nr (...) z kwotą 293.025,00 zł przysługującą powodowi z tytułu wynagrodzenia z umowy dostawy z dnia 13 listopada 2013 r. na kwotę 293.025,00 zł - zgodnie z art. 498 k.c. Kary umowne wskazane w nocie odsetkowej liczone były od dnia 23 listopada 2013 r. do dnia 24 lutego 2014 r. kiedy to w ocenie pozwanego została dostarczona dostawa w komplecie tj. po uzupełnieniu.

W odpowiedzi na oświadczenie o potrąceniu złożone przez pozwanego, powód wskazał, iż nie uznaje przedmiotowego oświadczenia wobec braku przysługującej pozwanemu wierzytelności względem powoda. Powód ponadto podtrzymał w pełnym zakresie wezwanie do zapłaty oraz stanowisko wyrażone we wcześniejszej korespondencji i piśmie z dnia 2 czerwca 2014 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 2 czerwca 2014 r. wraz z dowodem nadania, oświadczenie pozwanego o potrąceniu wierzytelności z dnia 17 czerwca 2014 r., pismo powoda z dnia 30 czerwca 2014 r. wraz z dowodem nadania, nota księgową nr (...) z dnia 18 marca 2014 r. wraz z dowodem nadania,

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów oraz z zeznań świadków A. C., M. R. oraz A. W..

W ocenie Sądu Okręgowego przedstawione przez strony dowody w postaci dokumentów należało uwzględnić albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności a poza tym dowody te podlegają regułom ocennym wyrażonym w art. 245 k.p.c. Ponadto autentyczność powołanych wyżej dowodów z dokumentów nie wzbudzała wątpliwości Sądu i korelowała z zeznaniami świadków dlatego też uznane zostały za wiarygodne i poczyniono na ich podstawie ustalenia faktyczne stosownie do dyspozycji art. 244 i 245 k.p.c.

Na rozprawie w dniu 13 stycznia 2015 r. Sąd oddalił wniosek dowodowy strony pozwanej o przesłuchanie w charakterze świadka G. R. oraz R. C. uznając, że przesłuchanie w/w świadków na okoliczności wskazane przez stronę pozwaną jest zbędne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W okolicznościach niniejszej sprawy powód pozwem wniesionym w sprawie domagał się zapłaty kwoty 293.025,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty z tytułu wykonania zobowiązania wynikającego z umowy dostawy nr (...) z dnia 13 listopada 2013 r. tj. dostawy standardowych nieużywanych pojemników na odpady stałe w ilości: 3000 pojemników 120 litrowych i 250 pojemników 240 litrowych. Strona powodowa w toku niniejszego postępowania podnosiła, iż wywiązała się obowiązku nałożonego na nią postanowieniami umowy i dostarczyła w terminie tj. do dnia 22 listopada 2013 r. umówioną ilość pojemników, wystawiając za wykonaną dostawę fakturę VAT (...), na kwotę dochodzoną pozwem, a wynikającą z umowy tj. z § 7 ust. 1, podnosząc zarazem, iż strona pozwana pomimo kierowanych do niej wezwań do zapłaty w/w należności nie uiściła. Strona pozwana odwołując się natomiast do postanowień umowy dostawy (...) z dnia 13 listopada 2013 r. wskazywała, iż strona powodowa nie wywiązała się w określonym w § 3 umowy terminie, z realizacji przedmiotu umowy. Pozwany zarzucił, iż dostarczone przez powoda w datach: 15, 20 i 22 listopada 2013 r. pojemniki, posiadały wady i braki w związku z czym nie sporządzono protokołu odbioru tychże pojemników bez zastrzeżeń, który zgodnie z § 7 ust. 2 umowy, miał stanowić podstawę do zapłaty faktur. W związku z powyższym strona pozwana uznając, iż powód nie wywiązał się w terminie z umowy, a także przyjmując, iż faktycznie dostawa pojemników wolnych od wad miała miejsce dnia 24 lutego 2014 r., kiedy to powód dostarczył pozwanemu w ramach reklamacji ostatnie brakujące elementy pojemników - nałożyła na niego karę umowną, powołując się na § 8 ust 2, który stanowi, iż kara umowna przysługiwać będzie stronie za zwłokę w wykonaniu przedmiotu umowy i nie dotrzymanie terminu zakończenia w wysokości 1 % wartości umowy za każdy rozpoczęty dzień zwłoki. Przedmiotową karę umowną w wysokości 243.210,75 zł strona pozwana potrąciła z przysługującą powodowi wierzytelnością z umowy dostawy z dnia 13 listopada 2013 r. w wysokości 293.025,00 zł - zgodnie z art. 498 k.c.

Mając na uwadze powyższe, spór w realiach niniejszej sprawy niewątpliwie sprowadzał się do oceny czy w tak ustalonym stanie faktycznym strona powodowa dotrzymała terminu realizacji zamówienia wynikającego z umowy dostawy łączącej strony z dnia 13 listopada 2013 r. albowiem okoliczność ta, przesądzałaby o istnieniu podstaw do nałożenia na powoda kar umownych z tytułu zwłoki w wykonaniu przedmiotu umowy, co w dalszej kolejności

prowadziłyby do ustalenia czy złożone przez pozwanego oświadczenie o potrąceniu wierzytelności z tytułu kary umownej z wierzytelnością powoda wynikającą z umowy nr (...) z dnia 13 listopada 2013 r. było zasadne.

Jak wynika z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, przede wszystkim z listów przewozowych sporządzonych zgodnie z przepisami regulującymi międzynarodowy transport towarów, określonymi w mającej bezpośrednie zastosowanie w niniejszej sprawie, Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego (CMR) z dnia 19 maja 1956 r., zważając na uzgodniony przez strony termin wykonania zamówienia tj. do dnia 22 listopada 2013 r., strona powodowa dotrzymała w/w terminu dostarczając pozwanemu 3000 pojemników 120 litrowych w dniach 15 i 22 listopada 2013 r. oraz 250 pojemników 240-litrowych w dniu 20 listopada 2013 r. Przy czym po dostarczeniu i rozładowaniu pojemników, zostały one rozprowadzone do gospodarstw domowych w gminie B. bez ich sprawdzenia pod względem kompletności czy też wad. Dodatkowo zaznaczyć należy, iż także w listach przewozowych nie odnotowano jakichkolwiek zastrzeżeń co do dostarczonych przez powoda towarów. Strona pozwana dopiero 18 grudnia 2013 r. tj. na miesiąc po wykonanej przez powoda dostawie umówionych pojemników, stwierdziła, iż w niektórych z nich w niewielkiej ilości brakuje elementów w postaci m. in. pokryw, kółek, osiek (co do pojemników 120 litrowych) oraz pokryw i kołków (co do pojemników 240 litrowych). Strona pozwana wskazując na przedmiotowe braki uznała jednocześnie, iż usługa dostawy, do której wykonania zobowiązana była strona powodowa nie została wykonana naliczając zarazem kary umowne za nieterminową realizację zamówienia przez stronę powodową.

Mając na uwadze realia niniejszej sprawy nie można przyjąć, jak podnosiła w niniejszym postępowaniu strona pozwana, iż braki, które niewątpliwie miały miejsce w dostarczonych przez stronę powodową pojemnikach, stanowić mogły uzasadnioną podstawę do naliczenia kar umownych w myśl § 8 ust 2 umowy, zwłaszcza zważając na zakres tychże braków dotyczący niekompletności jedynie kilkudziesięciu pojemników spośród 3250 dostarczonych (120 oraz 240 litrowych), stanowiąc tym samym niewielki procent całego zamówienia. Jak wyżej wskazano pojemniki na odpady stałe zostały odebrane przez stronę pozwaną bez zastrzeżeń na podstawie listów przewozowych wystawionych zgodnie z przepisami regulującymi międzynarodowy transport towarów albowiem pomimo wzajemnej umowy łączącej strony tj. umowy nr (...) z dnia 13 listopada 2013 r. przedmiotowy transport podlegał postanowieniom porozumienia w sprawach umowy w międzynarodowym transporcie drogowym CMR. Jak wskazywała strona powodowa przepisy Konwencji, określały termin na zgłaszanie przez odbiorcę zastrzeżeń co do braków w zakresie dostarczonego towaru czy też wad ukrytych. Przyjmując, iż dostarczone towary posiadały wady ukryte (niewidoczne) to pozwany będąc przedsiębiorcą traktowanym jako profesjonalista w obrocie gospodarczym, nie dochował należytej staranności w dbaniu o własne interesy, nie sprawdzając stanu w jakim dostarczone zostały przedmiotowe towary (pojemniki) oraz nie zgłosiwszy co do zaistniałych braków (wad) zastrzeżeń w terminie przewidzianym przez przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego (CMR) z dnia 19 maja 1956 r. który to termin, wynosił 7 dni od daty dostawy. Również z zeznań świadków w tym M. R. oraz A. W. wynikało, iż czynności sprawdzające w zakresie dostarczonego towaru podjęte przez kilku pracowników trwałyby od 24 godzin do kilku dni. Przy czym zestawienie braków stwierdzone w (...) w P. zostało sporządzone już po zakończeniu dostarczenia pojemników do odbiorców, w grudniu 2013r. i telefonicznie zgłoszone stronie pozwanej.

W związku z powyższym powoływanie się przez pozwanego na braki w dostarczonym przez stronę powodową towarze, po upływie terminu miesięcznego od dnia wykonania dostawy, które to braki dotyczyły jedynie nieznacznej ilości pojemników w stosunku do całości, nie mogło stanowić zasadnej podstawy do uznania, iż dostawa nie została wykonana w terminie a co za tym idzie pociągać za sobą uprawnienia pozwanego do naliczenia kary umownej za zwłokę w dostarczeniu towaru przez powoda. Wskazane okoliczności nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy z uwagi na fakt, iż strona powodowa zdecydowała się uzupełnić braki ilościowe w zakresie elementów składowych pojemników zarówno 120 litrowych jak i 240 litrowych w drodze reklamacji, na co wskazywały także zapisy umowy zarówno w § 4 ust. 1 oraz § 6 ust. 2, stanowiące, iż w razie powstania sporu związanego z wykonaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego, wykonawca zobowiązany jest wyczerpać drogę postępowania reklamacyjnego, kierując swe roszczenia do zamawiającego. Strona powodowa jak wykazało postępowanie dowodowe zgłoszenie pozwanego z dnia 18 grudnia 2013 r. potraktowała jako zgłoszenie reklamacyjne i dokonała zamówienia wskazanych przez pozwanego brakujących

elementów dostarczając, w ramach uwzględnionej reklamacji, w dniach 21 stycznia 2014 r. oraz 24 lutego 2014 r. elementy, których brak zgłosił pozwany, czego dowodem są protokoły zdawczo-odbiorcze z w/w dat.

Zważając na powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego, nie można przyjąć jak to czyni strona pozwana, iż zaistniałe braki ilościowe w zakresie dostarczonych w dniach 15, 20 i 22 listopada 2013 r. pojemników, spowodowały przedłużenie terminu dostawy. Zaznaczyć należy, iż dostawa miała miejsce faktycznie wtedy gdy przedmiotowe pojemniki zostały dostarczone i odebrane na podstawie listów przewozowych (CMR) tj. w w/w datach. Natomiast odrębną kwestią są braki w zakresie dostarczonego towaru, co do których zastrzeżenia powinny zostać rozpoznane w ramach postępowania reklamacyjnego i w tym zakresie uzupełnienie braków przez stronę powodową poprzez dostarczenie brakujących elementów pojemników w datach 21 stycznia i 24 lutego 2014 r. co potwierdzają protokoły zdawczo-odbiorcze, nie może być traktowane jako nieterminowe wykonanie przez powoda zobowiązania wynikającego z umowy w przedmiocie dostarczenia pojemników na odpady lecz jako skutek rozpatrzenia reklamacji przez stronę powodową.

Odnosząc się do całokształtu okoliczności niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy mając na uwadze, iż przedmiot umowy tj. dostawa pojemników na odpady stała została faktycznie wykonana przez powoda w terminie, tj. do dnia 22 listopada 2013 r., a tym samym brak było podstaw do obciążenia strony powodowej karą umowną za zwłokę w wykonaniu przedmiotu umowy i nie dotrzymaniu terminu jej zakończenia, w myśl art. 627 k.c., uznał zasadność roszczenia powoda w zakresie zapłaty wynagrodzenia za dostarczony w wykonaniu zobowiązania wynikającego z umowy dostawy nr (...) z dnia 13 listopada 2013 r. towar w postaci 3000 pojemników 120 litrowych i 250 pojemników 240 litrowych, za który została wystawiona faktura VAT (...), zasądzając w pkt I dochodzoną pozwem kwotę na podstawie art. 627 k.p.c.

W przedmiocie kosztów procesu, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 21.869,00 zł (pkt II). Na koszty te, składają się koszty opłaty sądowej od pozwu w kwocie 14.652 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200,00 zł oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.